

„Szövetkezés”

rendkívüli kiadása.

A falu ifjusága és a szövetkezetek.

Gyakran halljuk előadások alkalmával, vagy olvashatjuk újságokban, hogy az ifjuságé a jövő. Ami azt jelenti, hogy tetterős, munkára, áldozatra kész ifju nemzedékre várnak azok a feladatok, amit a fehérhaju öregek valamikor régen lángoló lelkesedéssel, erős elhatározással megkezdettek, de egy hosszú életen keresztül nem tudtak teljesen befejezni.

Ilyen befejezetlen munka, ilyen megoldatlan feladat minden község szövetkezeti mozgalma is. Még ott sincs vége a szövetkezeti feladatoknak, ahol egy fogyasztási szövetkezet az elmúlt 25-30 év alatt már tetemes vagyont takarított meg a község lakóinak. Nemcsak a fogyasztási szövetkezet áldásos működésének a kiszélesítésére, öntudatosra tételére kell törekednie a fiatalabb nemzedéknek, akire majd a község e jótékony gazdasági intézményének a vezetése vár, hanem arra is kell törekedjen, hogy a szövetkezeti szervezet a mai gazdasági követelményeknek megfelelően kiépítse.

Ezelőtt 25—30 évvel a szövetkezeti utörök, a község vezető gazdái, éppen azért tartották elsősorban szükségesnek a fogyasztási szövetkezet létesítését, mert csak így védhették meg a falu lakosságát az akkor lépten-nyomon felbukkanó áruuzsorától. A kellő üzletrésztökével rendelkező szövetkezetek, a tagok öntudatos vásárlása mellett mindenben beváltották a hozzájuk fűzött reményeket. Megtakarították a tagok apró cseprő vásárlásaiból eredő hasznot s ma az a sok millió lei közvagyon jelent.

A jelenlegi nehéz gazdasági viszonyok, amelyek különösen a falu gazdait sujtják, a fogyasztási érdekek megvédése mellett, a termelők érdekeinek a szem előtt tartását, az értékesítés problémájának a megoldását sürgetik. Minden gazda saját kárán láthatja, hogy a traktorok, rádió, repülőgép korszakában az eddigi kezdetleges gazdasági eszközökkel, az eddigi értékesítési rendszerrel nem boldogulhat. — A jövő gazdái tehát az apáiktól nyert gyakorlati tapasztalatokon, tudá-

son kívül még nagyon sokat kell tanuljanak. Fel kell keressék a vidékenként rendezendő gazdasági, gyümölcsészeti, baromfitenyésztési, méhészeti tanfolyamokat. Be kell lássa minden haladni vágyó gazda, hogy könyv-, papiros-ceruza nélkül ma nem lehet gazdálkodni. Meg kell tanulni számolni.

A pontos számítás után fog rájönni nagyon sok gazda, hogy milyen nagy összeget veszít el az által, mert a gazdasági terményértékesítés még nincsen megszervezve s így a termelőt megillető hasznot a közvetítő vágja zsebre. A »Hangya« szövetkezetekre vár a feladat, hogy a gazdák terményeinek értékesítését megszervezzék. Azonban ennek az új feladatnak a megoldására egy erős szövetkezeti hálózatra, egy öntudatos tagtáborra van szükség. Olyan tagokra, akik már erős fogyasztási szövetkezetet teremtettek maguknak. Akik a szövetkezet forgótökéjét nem vonják el — káros hitel formájában —, hanem annak megerősítésére, támogatására a szükség kényszerítő parancsa folytán ma is készek s egy pillanatig sem tévesztik szem elől, hogy amikor a községben egy erős gazdasági intézményt létesítenek, akkor saját maguknak, gyermekeiknek a jövőjét biztosítják.

Mi a feladata tehát a falu ifjuságának? Hogy önképzéssel művelje magát, olvasson minél többet gazdasági dolgokról. Tanulja megismerni a szövetkezetek szervezetét már a tanszövetkezet keretében. Szeresse a szövetkezetet úgy, mint saját oltalmazóját és támogassa azt minden erejével. A mai ifjuságnak meg kell látnia, hogy a mai gazdasági élet veszedelmes forgatagában a magára hagyott kisgazdák, kisiparosok a szövetkezeti szervezetekben összpontosíthatják úgy erkölcsi, mint egyébként szétforgácsoló anyagi erejüket. Ha ezt nemcsak belátják, de majd meg is valósítják a férfikorba serdült ifjak, akkor a jövő bizonytalansága ellenére jobb életviszonyokat fognak teremteni maguknak, a szövetkezetek által.

Hol vásárol a takarékos háziasszony?

Hol kapunk fajazonos, csiraképes vetemény- és virágmagot?

!! A szövetkezetben !!

Asszonyokról — asszonyoknak.

A »Szövetkezés« 4-ik számában a vezércikk a »mi asszonyainkhoz« szól. A szövetkezet asszonyaihoz, azokhoz, kik falun élve együtt, kart karba öltve nagyon sokat tehetnének szövetkezettükért.

Tehtetnének, ha akarnának. De sajnos, nagyon kevesen vannak, kik szívvel-lélekkel szövetkezeti tagok. Talán nem is készakarva ellenségei, de mert a szomszédasszony azt mondja, hogy ott drágább a portéka, elhiszik anélkül, hogy ők személyesen meggyőződnenek. Sőt ők is tovább mondják, nem is gondolva arra, hogy mekkora nagyot véltek önmaguk és gyermekeik jövője ellen. Ócsárolták a szövetkezetet, kisebbitették, rontották a forgalmat s ezáltal magukat szegényítették.

A legtöbb ellenségeskedés, szidás abból származik, hogy nincs hitel.

— Csak egy pakk gyapotfonalat akartam venni s még azt sem adtak. Azt a 200 Leit talán meg tudtam volna adni, halljuk mondani itt is, ott is.

Nem gondolják meg, hogy, ha a szöv. boltosa egyiknek ad hitelt, a másiknak is adnia kell. Sok kicsi sokra megy. Aztán, ha mindenkinek kontóra árul, az elfogyott árut mivel pótolja? Uj áruval, kész reá a felelet. Igaz, de miből fizeti ki az újból rendelt portékát, ha pénz nincs, mert most csak készpénzzel tud vásárolni a szövetkezet is. Most a nagykereskedő, a gyár sem ad hitelbe árut, mint régen, senkinek se, így a központnak s a szövetkezetünknek se. És mi szidjuk Asszonytársaim a saját boltunkat, haragszunk, veszekedünk, mert arra nem is gondoltunk, hogy a hitelbe való vásárlás ma már megszűnt és nem is jó, mert adósságcsinálásra szoktat.

Olvasom a »Szövetkezés« előbb említett számában, hogy eljutott a hír a Központba is, hogy ti Asszonytársaim, vásárlásaitokat sokszor a közeli nagy község, vagy város idegen kereskedőinél végzitek. Szomorú, de ez a hír, mit ott bent el sem akarnak hinni, részben igaz.

Sok asszony nagyon szereti a vásárokba a városba való járást. A hatodik községbe is elmegy országos vásárra, pedig nem is akar egyebet venni, csak egy tejes lábast. Ha kérde, miért nem veszi meg a szövetkezetben, azt feleli, ott nem lehet alkudni. Igaza van, a szövetkezetben szabott ár van, ott mindenért csak annyit kérnek, amennyit megér. Csak egyszer vitte volna el a vett portékát a szövetkezetbe, meglátta volna, hogy ugyanazt az árut olcsóbb áron kapta volna meg és nem kellett volna hat-hét kilométereket gyalogolnia és egy egész napot elveszitenie. Mekkora fáradtság és mennyi idővesztés. Az alatt hány sing vásznat leszőhetett volna?!

Nagyon sokan nem is tudják, hogy a szöv.

vetkezetben ennek vagy annak az árunak mennyi az ára, mivel személyesen nem is győződnek meg arról s nem látják az áru jó minőségét.

Egy esetnek voltam szem- és fültanuja. Egy asszonytársam dicsekedett, hogy milyen olcsón vette a talpat. Én ajánlottam, hogy nézzük meg a szövetkezetben, mert tudtam, ott is megkapta volna annyiért. Bementünk, a boltos megméri a vásárban vett talpat, mondja az árát, az én asszonyom elpirulva vallja be, 5 leivel drágábban vette. Nem is láttam én őt azután soha máshol vásárolni, csak a szövetkezetben.

Vannak asszonyok, kik azért mennek idegen boltba, mert a komaasszonya is ott vásárol, aztán ők sem akarnak elmaradni tőle. Szegények, ha tudnák, hogy ezáltal mennyi kárt okoznak önmaguknak. Mert mint a »Szövetkezés« lap mondja:

»A pénz, mit kiad idegen boltban, az soha semmi részében vissza nem gurul hozzá.«

De nagyon jól tudom, vannak közöttünk hűséges szövetkezeti asszonyok is. Hála Istennek, hogy nem is kevesen vannak. Ezek az asszonyok tudják, hogy milyen nagy jótétemény a szövetkezet. Ezek gyermekeiket is igazi szövetkezeti szelvényben nevelik, mert tudják, hogy a boldogulás útja a szövetkezet felé vezet.

Olyan jól esik ilyen asszonyok gyermekeit látni. Egy esetet mondom el, a múlt héten történt velem. — Számtani feladatot adtam fel az iskolában, mindenki tetszése szerint csinált egy szöveges példát. Egyik kis tanítványom a következő feladatot írta:

— Egy ember házat épít, a zárat, vasat megvette Vásárhelyen 4,900 leiért. Ha itthon a szövetkezetből veszi, csak 3,500 leiébe kerül. Mennyit veszített, mert nem a szövetkezetből vette?

Eloolvastam a példát s megkérdeztem:

— Hát vajjon ez így van?

— Így, — felelte a fiucska —, mert a szövetkezetben minden olcsóbb, mint másutt.

Ennek a gyermeknek az édesanyja jó szövetkezeti asszony. Ebben a szellemben nevelte gyermekeit is, kik állítom határozottan, boldog emberek lesznek, nem mennek el most sem idegen boltokba, nem viszik nehezen keresett pénzüket idegenekhez, messzi városokba és nem fognak elmenni soha sem, hanem a szövetkezeti vásárlás által önmagukat gazdagítják.

Asszonytársaim! kövessük az ilyen asszonyokat, nem lesz kárunkra.

Maradjunk meg mi otthon, a mi szövetkezetünknel, mert elmehetünk akárhova, adnak mézes-mázos üres szavakat, de jobb és olcsóbb árut, higyjétek el, sehol sem kapunk!

B.-né.

Ne vásároljunk hitelbe!

Szövetkezeti ünnepély Magyarnemegyén.

A magyarnemegyei (Naszód m.) »Hangya« szövetkezet vezetősége jóslakertült szövetkezeti ünnepélyel zárta be a farsangot. Hushagyókedden. A szövetkezet alakításának 15 éves fordulóján alkalomszerűnek találta a vezetőség, hogy egy műsoros szövetkezeti összejövétel keretében ünnepelje meg a szövetkezet fennállását, és a tagokat közelebb hozza a szövetkezeti gondolathoz.

Az ünnepély a hitelszövetkezet gyűléstermében zajlott le, melyet zsufolásig megtöltött az érdeklődő közönség. A hallgatóság soraiban ott láttuk nemcsak a falu gazdáit, hanem a község vezetőembereit is. Különösen nagy számban jelentek meg a háziasszonyok és az ifjuság.

A műsort *Valentini Endre* ügyvezető igazgató bevezető előadása nyitotta meg, aki rámutatva a szövetkezet nemes célkitűzéseire és fontos gazdasági hivatására, kéri a jelenlevőket s a szövetkezetnek minden tagját, hogy a mai rendkívül nehéz viszonyok között még fokozottabb mértékben álljanak a szövetkezet mellett, támogassák azt különösen vásárlásaikkal, mert csak úgy biztosíthatják szövetkezetük jövőjét.

A »Hangya« központ és Unió nevében *Fekete György* szerkesztő köszöntötte a jubiláló szövetkezetet és az ünneplő közönséget. Majd általános figyelem között tartotta meg előadását, rámutatva arra, hogy a szövetkezeti szervezkedés mennyire fontos a falu életében. Adatokkal igazolta, hogy azokban a községekben, ahol a tagok megértése, áldozatkészsége a vezetőséget támogatta szövetkezeti munkájában, ott a szövetkezetek közvagyonot takarítottak meg, a tagok sok apró vásárlásból. Központi kiküldött előadásában rámutatott a helyi szövetkezet tökéhlányára s felhívta a szöv. tagjait, hogy az eredményes munkálkodás és a szövetkezet zavartalan működésének a biztosítása érdekében indítsák meg a tökegyűjtést. Végül előadó a háziasszonyokat és az ifjuságot hívta fel a szövetkezet támogatására.

A műsor többi számaiban iskolás gyermekek szerepeltek, akik ügyes szavalatokkal, meglepő rátermettséggel előadott szindarabokkal gyönyörködtették a hallgatóságot Szavaltak: *Kardán Bandi, Csillag Tóth Margit, Szigárdó Erzsébet, Balogh Katica*. — Flam lakodalma, előadta: *Sipos Bözsi, Kaszavásár*, előadták: *Pichler Jenő, Csillag Pál, Zsigmond János, Éles Erzsébet, Dániel Ibolyka,*

A becsület háza.

Irta: VÁRI DOMOKOS.

*A falunak szíve táján, hol a nagy töltött út vezet,
Szép, üvegkirakatával hívogat a szövetkezet.
Az épület sziklán épült, becsületre van felrakva,
Nem inog meg, nem dül össze hamis, guruló garasra*

*Erőt hirdet minden köve, százak, ezreknek erejét,
Mi követ kövel összetart, öntudatos szent verejték.
Emberhitek és remények, mint zöld folyondár a falon
Kiszépitik, beszépitik s felékesítik gazdagon.*

*Hogyha belépsz e hajlékba, akár, mintha otthon volnál,
Mert a tied, mert otthonod, bármit kérnél, bármit szólnál.
Bizalommal adnak, szólnak, megbecsülnek ottan téged,
Hogy megcsálnak? ép mint otthon, sohasem kell attól félned.*

*Menjetez csak oda bátran testvér, hol a nagy töltött út vezet,
Ragyogó üveg szemével hívogat a szövetkezet.
Menjetez csak oda bátran mind, mind hosszú tömött sorba,
Itt a tisztesség védpajzsa, azon sohse esik csorba!*

Székely Zs. János, Székely János F.
— A halál kapujában, előadták: *Albert Mária, Csillag Jolán, Forrai Ella, Forrai Zsuzsa* — Komám-asszonyok: *Albert Zsuzsa, Palatkás Zsuzsa, Bajzát Erzsi, Balogh Mária, Dániel Ibolyka, Pichler Jenő.*

A szereplőket a közönség lelkes tapsal jutalmazta. A tartalmas műsort hajnalig tartó tánc követte. — A szövetkezeti ünnepély résztvevői szövetkezeti hitükben megerősödvé, egy meghitt ünnepség emlékét vitték magukkal, ami majd kiinduló pontja lesz a lakosság, öntudatos szövetkezeti életének.

A japánok előnyomulása.

A japán csapatok visszaszorították a kínai haderőt és Jehol várost elfoglalva 18000 kínai katonát és 5 tábarnokot ejtettek foglyul. Jeholban a kínaiak minden katonai raktárt felrobbantottak úgy, hogy a japánok semmi hadizsákmányt nem kaptak a városban.

Az elesett japán katonák holttestét elégetik s visszamaradt hamut és porrészeket díszes Urnákba (edényekbe) zárva szállítják haza Japánba.

Óriási földrengés Japánban.

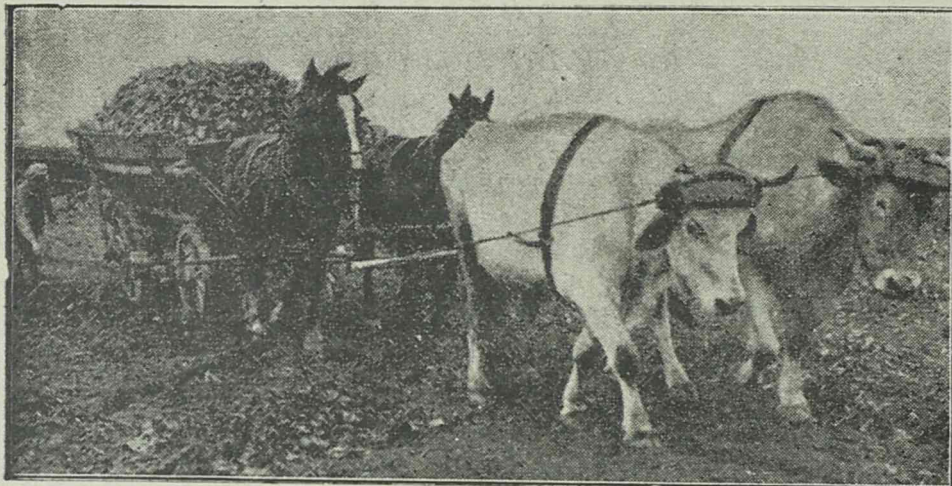
A múlt hét folyamán hatalmas földrengés rázta meg a szigetország partvidékét 500 km.-es hosszúságban. Közel 12,000 ház omlott össze. A halottak számát még nem lehetett véglegesen megállapítani, mivel a romok alól ujjab és ujjab áldozatok kerülnek elő. Eddig a sebesülteken kívül, háromezerre becsülik a halottak számát.

Az örök-hó hazájából.

Képünk egy lapp-asszonyt mutat be gyermekeivel, akik jó meleg ruhával védekeznek az állandó nagy hideg ellen. Érdekes megfigyelni a kisgyermek iramszarvas bőrből készült bölcsőjét; gyér kötélháló akadályozza meg, hogy a jövő remény-sége nehogy kiessék a bölcsőből.

A szövetkezeti vásárlással önmagunkat gazdagítjuk!

Cukorrépa szállítás Ausztriában.

Amint a fenti kép mutatja, nem mindenütt használják a szarvasmarhák igázásához a nehéz jármat és rudat. Nem bizonyos azonban, hogy a képen látható fejre szerelt járommal az állat nagyobb erőt fejthet ki, mint a nálunk szokásos igázással.

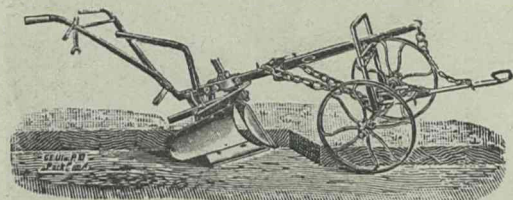
Megérkeztek a gazdasági vetemény- és virágmagvak a szövetkezethez.

Minden háziasszony csak fajzoros és csiraképes vetemény- és virágmagot óhajt vásárolni. Forduljon bizalommal a »Hangya« szövetkezethez. Ott csak kipróbált, garantált magvakat hoznak forgalomba.

Réпамagvak a szövetkezetben.

Az állattartást és nevelést megkönnyíti és jövedelmezővé teszi a répatermelés. Az a gazda aki jó termést akar, nem kísérletezik itt-ott termesztett bizonytalan répamaggal, hanem megbízható helyről a »Hangya« szövetkezetből szerzi be, ahol feltétlen fajazonos, plombált répamagot árusítanak.

Kapható: Vörös mamuth; sárga és vörös eckendorfi és obendorfi; zöldlevelű takarmány cukorrépa.

Minden szövetkezeti gazda a »Hangya« utján szerzi be a kitűnő gyártmányú gazdasági eszközöket, szerszámokat.

Felhívjuk gazdatagjaink figyelmét a jól bevált világhíres »Eberhardt« páncélacél fogatos ekékre, amelyeket a szövetkezetek megrendelésre mérsékelt áron hoznak forgalomba. Ezek az ekék azért olcsóbbak, mivel a szövetkezet egyenesen a gyárból kapja az árut.

Olcsó utazás vasárnap és más ünnepnapokon.

Aki szombaton, vasárnap, vagy más ünnepet megelőző napon 300 km.-es távolságra jegyet vált, ugyanazzal a jeggyel, külön díj nélkül visszatérhet a kiindulási állomásra. Az utvonalat nem lehet megszakítani. A jegyek érvényesek: indulás szempontjából szombat déli 12 órától, vasárnap éjfélig; a visszaérkezés szempontjából szombat, vasárnap és hétfőn délután 3 óráig. Ez csak a vasárnapkal kapcsolatos menettérti jegyekre vonatkozik. A többi ünnepekre a jegyek alábbiak szerint érvényesek: az ünnepet megelőző nap déli 12

órától; a visszaérkezésnél az ünnepnapokon és a rákövetkező nap délután 3 óráig. A háromnapos ünnepek tehát teljes négy napig érvényesek a jegyek. Ha két, vagy több ünnepnap van egyrészről és közbeesik egy munkanap, akkor a jegyek érvényesek az ünnepet megelőző nap déli 12 órától egész az ünnepek legutolsó napját követő hétköznap déli 12 órájáig. A kirándulójegyek megfelelő pótdíjjal gyorsvonatra is érvényesek, pótdíj nélkül csak személyvonatokra használhatók.

A visszautazásnál a jegyet az illetékes állomáson tud bélyegzővel kell láttamoztatni, mert a tintával vagy ceruzával végzett láttamozás nem érvényes.

Szombat és vasárnapon kívül a következő ünnepekre érvényesek a kirándulójegyek: Ujév, Vízkereszt, Husvét három napja, Szent-György nap, Május elseje, a Függetlenség ünnepe (május 10), Constantín és Elena, Péter és Pál napja, Illés próféta napja, Sf Paraschiva napja, November elseje, Mihály és Gábor napja, Miklós napja, II Károly király trónfoglalása napja (június 8.), Karácsony három napja

Fentti kedvezményes utazást rokonai látogatása alkalmával bárki igénybeveheti, csak a kiszabott időn belül vissza kell térjen a kiindulási állomásra.

Gyarapítsuk könyveinket szövetkezeti naptárral.

A szövetkezeti naptár úgy tekintendő, mintegy komoly oktatótankönyv, melynek a naptári részét leszámítva, minden olvasni valója, még a hirdetések is, egy tanulság és intelem a nagy közönséghez a szövetkezeti eszme szolgálatában. Mindig kellemetlenül érinti a jó szövetkezeti vezetőt az olyan erőszakos kijelentés, »még egy naptárt se ad ingyen a Szövetkezet«. — Az én községemben a szövetkezeti vezetőség tagjai a tisztségek vállalásával elkötelezték magukat minden naptár megvételére és évről évre való megőrzésére. Elkötelezték még arra is magukat, hogy a nem tagok házába is bejuttassák a »Hangya« naptárt az eszme megismertetése végett. Mily érdekes és tanulságos évről évre összegyűjtve megőrizni adataiból szemlélni a szövetkezeti szellem fejlődését. Kik megőriztek minden számot, azoknál már egy kis könyvtár van a családban. Órizzük meg mindannyian a »Hangya« naptárakat, ezeket a tartalmas szövetkezeti könyveket. —1—

Felelős szerkesztő:
Fekete György.

Nyomatott LINGNER Alud - Nagyenyed.

Hol szerzi be a jó gazda a megbízható répamagot?
Hol rendel minden gazda ekét és alkatrészt?

!! A szövetkezetben !!